

STAIGĀT GAISMĀ – ATTEIKTIES NO PASAULĪGUMA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan. 5:13; Jņ. 15:19; Kol. 1:14; 2:8,13; 2. Pēt. 3:10-12; 1. Jņ. 2:12-17.

ATMIŅAS PANTS:

“Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības.” (1. Jņ. 2:15)

Franču autors Andrē Malro 1933. gadā publicēja “Cilvēka likteni” – stāstu par kādu nelaimīgu marksistu, kas 1920. gados sacēlās Šanhajā, Ķīnā. Šajā stāstā marksistu terorists Čens uz ielas satiek savu pirmo skolotāju, kristīgās ticības sludinātāju, kurš uzsāk sarunu par Čena ticības trūkumu. Skolotājs pat nenojauš, ka Čens ar bumbu dodas sarīkot politisku slepkavošanu. Viņš atbild, ka nav zaudējis ticību, tikai iegājis politikā, un nekas vairāk.

“Kura politiska ticība iznīcinās nāvi?” ar skumjām jautāja viņa pirmais skolotājs.

Citiem vārdiem, lai arī kādas būtu mūsu politiskās idejas, lai arī kādu utopiju mēs cerētu radīt, tas nekad neatrisinās cilvēces briesmīgo postu – nāvi.

Turpinot mums izskaidrot, ko nozīmē “staigāt gaismā”, šis nedēļas materiāls norāda uz mūsu pasaules islaicīgumu, salīdzinot ar mūžīgo dzīvi, kas rodama vienīgi Dievā.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kā mēs varam zināt, ka mūsu grēki ir piedoti? Ko nozīmē pazīt Dievu? Ko nozīmē nemīlēt šīs pasaules lietas? Kāds būs šīs pasaules liktenis?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 1. augustā.)

“VIŅA VĀRDA DĒĻ”

“Es rakstu jums, bērniņi, jo grēki jums ir Viņa Vārda dēļ piedoti.” (1. Jņ. 2:12)

1. Jņ. 2:12-15 Jānis uzrunā “bērniņus”, “tēvus” un “jaunekļus”. Lai gan par to, kādēļ šāds sadalījums, izteikti vairāki viedokļi, mēs domājam, ka “bērni” attiecas uz visiem draudzes locekļiem, jo tieši šādā izpratnē Jānis šo vārdu lieto citviet (1. Jņ. 2:1,12,28; 3:7; 4:4; 5:21). “Tēvi” varētu pārstāvēt vecākos draudzes locekļus, bet “jaunekļi” – jaunākos. Īsāk sakot, viņš raksta visiem.

1. Jņ. 2:12 viņš visiem stāsta, ka viņu grēki ir piedoti. Uz kāda pamata šī piedošana iegūstama? Kādēļ kristiešiem ir tik svarīgi zināt, ka viņu grēki ir piedoti? Skat. arī Ap. d. 5:31; Rom. 4:7; Ef. 4:32; Kol. 1:14; 2:13. _____

_____

_____

_____

Jānis vēlas, lai viņa klausītājiem – uzticīgajiem draudzes locekļiem – būtu pilnīga pārliecība par savu glābšanu. Viņš atsaucas uz saviem agrākajiem pārspridumiem par grēka tēmu 1. Jņ. 1:9 un 2:1,2, uzsverot, ka būt kristietim nozīmē būt piedotam. Kristieši nenoliedz savu grēcīgumu, bet ir pieņēmuši glābšanu Jēzū Kristū un tādēļ dzīvo ar pārliecību par saņemto piedošānu.

Izšķirošais punkts kristiešiem ir saprast, ka viņu glābšanas pamats ir vienīgi Jēzus un tas, ko Viņš ir darījis viņu labā. Lūk, kādēļ, Jānis teic, ka viņiem ir piedots – ne pateicoties viņu labajiem darbiem, ne viņu pareizajiem uzskatiem un arī ne viņu zināšanām par Dievu, bet gan “Viņa Vārda dēļ”, tas ir, pateicoties Jēzum un tam, ko Viņš ir darījis mūsu labā. Tātad visā Jāņa vēstījumā par paklausību un uzvaru pār grēku viņš nezaudē uzvaru, ka glābšana nāk vienīgi no Jēzus.

Cik svarīgi tev ir zināt, ka tavi grēki ir piedoti? Kur tu būtu šodien, ja tev par to vajadzētu šaubīties? Un kādēļ mums vienmēr jāatceras, ka piedošanas pamats ir nevis paša nopelni, bet vienīgi Jēzus? _____

_____

_____

_____

UZVAROT ĻAUNO

Izlasi 1. Jņ. 2:13,14. Ko šie panti saka? Kāda pozitīva vēsts ir tajos, un kā varam to attiecināt uz savu dzīvi? _____

_____

_____

_____

Bērniem tiek atgādināts, ka viņi pazīst Tēvu, kamēr tēviem – ka viņi pazīst To, “kas ir no sākuma”. Acīmredzot šī persona ir Jēzus. “Kas no sākuma bija” (1. Jņ. 1:1) tiek attiecināts uz Jēzu. Tādēļ vēl jo vairāk noprotams, ka Tēvs un “Viņš” ir divas dažādas personas. Jaunos cilvēkus uzrunājot otrreiz, frāze “jūs ļauno esat uzvarējuši” tiek atkārtota paplašinātā variantā. Viņi ir uzvarējuši ne vien ļaunumu, bet pašu sātanu, jo pieder Kristum un pieņem Viņa uzvaru. Teksts oriģinālvalodā norāda, ka uzvara sasniegta pagātnē, taču cīņas iznākums ir nepārtraukta realitāte. Teikts, ka jaunie cilvēki ir arī garīgi stipri un “Dieva vārds” mīt viņos.

Dieva Vārds norāda uz tā autoru – Svēto Garu (Ef. 6:17; 2. Pēt. 1:21). Tādēļ daži Bībeles skaidrotāji domā, ka šajos pantos ir nepārprotama atsauce uz Trīsvienību – Dievu Tēvu, Jēzu, kurš ir kopš iesākuma, un Svēto Garu, kas pārstāv Dieva Vārdu. Galu galā patiesie ticīgie ir iepazīnuši Dievu un arī turpina Viņu iepazīt; tas ir, viņi ir tuvās attiecībās ar Viņu.

Tātad šajos pantos mums atklāta kristieša dzīves būtība: grēku piedošana, Trīsvienības iepazīšana, uzvara pār grēku un Dieva Vārds, kas dzīvo mūsos.

Tā kā ticīgie zina, ka Dievs un Viņa Vārds dzīvo viņos, viņi ir gatavi 15.–17. pantā aprakstītajam izaicinājumam. Kamēr 12.–14. pants satur apgalvojoša satura informāciju, 15. pants sākas ar pavēli un aicinājumu: “Nemīliet pasauli!”

Uzraksti pāris teikumus, atbildot uz jautājumu: Ko nozīmē iepazīt Dievu? Ko tava atbilde liecina par tevi un tavām attiecībām ar Dievu? Sagatavo savu atbildi nedēļas gaitā un esi gatavs (ja, protams, vēlies) to līdzdalīt Bībeles skolas grupiņā. _____

_____

_____

_____

ĀTSAKOTIES NO JEBKĀDAS MĪLESTĪBAS UZ PASAULI

(1. Jņ. 2:15)

Kristiešiem ir pieteikts nemīlēt pasauli. Kā Raksti definē to, kas ir pasaule? Jņ. 12:19; 15:19; Ap. d. 17:24; Rom. 1:20; Kol. 2:8; 1. Tim. 6:7; Jēk. 4:4; Atkl. 11:15. —

Vārds “kosmos”, kas tulkots kā pasaule, var apzīmēt Universu, Zemi, cilvēci, eksistenci vai dzīvesveidu, kas pretējs Dieva gribai. Šis vārds 1. un 2. Jāņa vēstulē atrodams vairāk nekā 20 reizi. Pasaulei vajadzīga glābšana (1. Jņ. 4:14), taču tā ir ienaidā ar Dievu un Viņa tautu (1. Jņ. 3:13). Pasaule atrodas velna varā (1. Jņ. 5:19); pasaulē ir viltus pravieši, antikristi un maldinātāji (1. Jņ. 4:1,3; 2. Jņ. 7). Nav nepareizi iemantot pasaules lietas, taču tajos jādalās ar trūkumcietējiem (1. Jņ. 3:17). Visbeidzot, pasaule ir jāuzvar (1. Jņ. 5:4,5). Jāņa vēstulēs jēdziens “pasaule” pārsvarā ir negatīvā nozīmē, jo pasaule ir naidā ar Dievu.

Šķietama pretruna Rakstos vērojama mūsu attiecībās ar pasauli. No vienas puses, mums ir pieteikts nemīlēt pasauli, bet, no otras puses, Bībele skaidri runā, ka Dievs mīl pasauli (Jņ. 3:16). Kamēr mēs tiekam brīdināti nemīlēt pasaules lietas, atkal Rakstos piekodināts mīlēt cilvēkus, kas, bez šaubām, atrodas pasaulē.

Kā jūs izprotat šo šķietamo pretrunu? Kā mēs varam mīlēt cilvēkus un nemīlēt pasauli, ja pasaule galvenokārt ir cilvēki? Vai bez cilvēkiem pasaulē ir vēl kaut kas, ko mēs varam mīlēt? Ja jā, kas tas būtu? _____

15. panta beigas līdz ar nākamo pantu palīdz mums izprast, kas Jānim bija padomā. Viņš nesaka – mums vajadzētu ienīst cilvēkus un planētu Zemi, bet viņš saka to, ka mums vajadzētu ienīst pasaules lietas, kuras, lolojot sevi, mūs atturēs no Dieva mīlestības iepazīšanas un piedzīvošanas. Tas ir, mums jāstāv pa gabalu no tādām pasaules lietām, kas mums neļaus izveidot glābjošas attiecības ar Dievu.

Esi nežēlīgi godīgs pret sevi: Kādas dažas pasaules lietas tu mīli, zinot, ka tās nav labas? Vai varbūt ir arī tādas lietas pasaulē, kas pašas par sevi nav sliktas, bet kuras tu mīli vairāk par Dievu? Ko tev prasīs no tām atteikties?

PROBLĒMAS AR PASAULI

“Jo viss, kas ir pasaulē – miesas kārība, acu kārība un dzīves lepnība –, tas nav no Tēva, bet ir no pasaules.” (1. Jņ. 2:16)

Kamēr 15. pantā izteikts visai plašs brīdinājums nemīlēt pasauli, 16. pants nosauc dažas detaļas. Ko gan nozīmē mīlestība uz pasauli? Jānis min trīs lietas: (1) miesas kārība, (2) acu kārība un (3) dzīves lepnība. Jānis raksta, ka šīs trīs lietas nav no Tēva, bet gan no pasaules. Mūsu miesa, mūsu acis un mūsu dzīve taču nāk no Dieva! Kur tad ir problēma? No kā Jānis mūs brīdina?

Miesas kārība acīmredzot nozīmē mūsu kaislības, lai gan var neaprobežoties tikai ar to (skat. Gal. 5:19-21).

Acu kārība it kā cieši saistīta ar miesu, tomēr ir kas vairāk, ietverot arī mūsu domas, vēlmes – lietas, uz kurām skatāmies un iekārojam arī sev (2. Moz. 20:17)

Ko Jānis domājis ar “dzīves lepnību”? Kas tas ir un kādēļ tā ir tik slikta? Skat. Īj. 12:10; Ap. d. 17:28.

Jēdziens “dzīves lepnība” nozīmē neatkarību no Dieva, it kā mēs paši būtu sagādājuši savu dzīvību, līdz ar ko visa slava un gods no visiem mūsu sasniegumiem pienāktos mums. “Atzīstiet, ka Tas Kungs ir Dievs, Viņš mūs ir darījis – un ne mēs paši – par Savu tautu un par Savas ganības avīm.” (Ps. 100:3) Tieši pretēji – kad saprotam, ka katra elpa, katrs sirdspuksts un viss, kas mums jebkad var piederēt, nāk no Dieva, no kura mēs esam pilnīgi atkarīgi, lepnums būs visneiespējamākā lieta mūsu sirdī. Mums kā grēcīgām, kritušām būtnēm, kuru eksistence pilnīgi atkarīga no Dieva žēlastības un labvēlības, būtnēm, kas ir pilnīgi nespējīgas sevi izglābt no mūžīgas nāves un iznīcības, mums, domājot par savu dzīvi, vajadzētu būt pazemīgiem, nevis lepniem. Tieši lepnība noveda pie Lucifera krišanas perfektā pasaulē, tādēļ mums, kas dzīvojam ļoti nepilnīgā pasaulē, no lepnības vajadzētu bēgt kā no mēra.

Kura kārība nomoka tevi? Miesas kārība? Acu kārība? Dzīves lepnība? Vai varbūt vairākas? Kas ir tava vienīgā cerība? Ko tu vēl gaidi, lai īstenotu nepieciešamās pārmaiņas?

ŠĪS PASAULES ĪSLAICĪGUMS

(1. Jņ. 2:17)

16. pantā apustulis sniedz pirmo iemeslu, kādēļ mums nevajadzētu mīlēt pasauli: mīlestība uz pasauli nav savienojama ar Tēva mīlestību. 17. pantā Jānis sniedz otro iemeslu: mīlēt pasauli nav jēgas, jo pasaule ir ātri paejoša. Labāk un gudrāk būtu izvēlēties to, kas pastāvēs mūžīgi. Tā darot, arī mēs dzīvosim mūžīgi.

Cilvēce tiek kārdināta dzīvot mirklim, kļūt pārņemtiem ar materiālo pasauli un glabāt tikai redzamas vērtības. Tādēļ Pāvils pievienojas Jānim, sakot: “Tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām. Jo jūs esat miruši, un jūsu dzīve līdz ar Kristu apslēpta Dievā. Kad nu atspidēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspidēsīt līdz ar Viņu.” (Kol. 3:1-4) Un vēl viņš raksta: “Mēs neņemam vērā to, kas ir redzams, bet to, kas nav redzams. Jo redzamais ir laicīgs, bet neredzamais mūžīgs.” (2. Kor. 4:18)

Ko Bībele citviet māca par šīs pasaules un planētas Zeme paejošo raksturu? Dan. 2:35; 1. Kor. 7:31; 2. Pēt. 3:10-12. _____

1. Jņ. 2:8 Jānis jau minēja, ka tumsība jau zūd. Nu viņš lieto to pašu darbības vārdu, lai pateiktu, ka zūd arī pasaule līdz ar tās kāribām. Līdz ar Jēzus – Gaismas – iemiesošanos sākusies jauna ēra. Šīs pasaules lietas ies bojā; to nu vajadzētu spēt saprast katram. Politiski risinājumi nekad šo problēmu neatrisinās – katrā ziņā ne šajā pasaulē, kas līdz ar tās iedzīvotājiem traucas iznīcības virzienā.

Ja pasaule ies bojā, kā gan mēs varam izglābties? Jānis atbild: pildot Dieva gribu. Lai gan pareiza teoloģija ir ļoti svarīga un lai gan Jānis cenšas apklusināt viltus mācītāju nepareizo izpratni par Jēzu un grēku, tikpat svarīgi ir dzīvot paklausībā Dievam. Ētiku nedrīkst nošķirt no teoloģijas. Ar dievbijīgiem vārdiem un pareizām mācībām nepietiek. Mūsu teoloģijai jāstenojas dzīvē.

Nejutisimies pārāk ērti šajā pasaulē, lai neaizmirstu par savu mūžīgo mērķi; nepaklausim kompromisam mūsu mīlestību pret Dievu, iemīlot Viņam naidīgas lietas un idejas.

Kādus piemērus šīs zemes lietu īslaicīgumam tu redzi katru dienu? Kā tevi tās uzrunā? Lai arī ir tik acīmredzams, ka šīm lietām nav ilgus mūžs, kādēļ mēs tiecamies dzīvot tās, it kā tās būtu ilglaicīgas? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lasi Elenas Vaitas "Liecības draudzei", 2. sēj., 196., 197. lpp.

"Kristieši, kas tādi ir tikai vārda pēc, ik gadus izdod milzīgas summas nederīgu un postošu iegribu apmierināšanai, kamēr dvēseles iet bojā dzīvības Vārda trūkuma dēļ. Dievu aplaupa ar desmitajiem un dāvanām, bet uz dzīvības spēkus ārdošu iekāru altāra tiek atdots vairāk, nekā palīdzot trūkcietējiem vai atbalstot Evaņģēliju. (..)

Pasaule ir nodevusies savu iegribu apmierināšanai. Pār ļaužu masām tagad valda 'miesas kārība, acu kārība un dzīves lepnība'. Bet Kristus sekotājiem jāpaklausa svētākam aicinājumam (..). Dieva Vārda gaismā mums ir tiesības sacīt, ka svētošanās nav īsta, ja tā nepanāk pilnīgu atsacīšanos no grēcīgajām tieksmēm un pasaulīgajām kārībām." (E.Vaita, "Lielā ciņa", 475)

No gaišās puses raugoties, šis teksts saka: patiesiem kristiešiem ir tuvas attiecības ar Dievu, viņi savā dzīvē parāda mīlošu paklausību, saņem spēku, lai uzvarētu ļaunumu, un viņos mājō Dieva Vārds. Viņu grēki ir piedoti. No negatīvās puses skatoties, viņi nemīl pasauli un pretojas tai jautājumos, kuros tā ir naidā ar Dievu un Viņa mērķiem.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mūsu pasaule neapšaubāmi ir pārejoša parādība. Tā nepastāvēs ilgi; pat nepilnīgā zinātne to apgalvo. Kādu cerību mums sniedz Bībele, ko zinātne nespēj dot?

2. Dzirdot aicinājumu nemīlēt pasauli, daži no tās maksimāli norobežojas klosteros un kopienās, kas radikāli atšķiras no "normas". Vai tā ir laba vai slikta doma? Vai atsevišķos gadījumos tas varētu būt labi? Pārrunājiet!

3. Nodarbībā pārrunājiet atbildes uz pirmdienas jautājumu, ko nozīmē pazīt Dievu.

4. Kādas dažas pasaules lietas pašas par sevi var nebūt sliktas un nestāties pretī Dieva atziņai, taču bieži tādas kļuvušas, pateicoties tam, kā cilvēki tās izmanto?

5. Kādēļ uzvara pār grēku ir tik svarīga daļa no staigāšanas gaismā? Kā tu vari iegūt šo uzvaru?